

దినచర్య

విధి విరామం ఎరగని బానిస, తెలిప్రింటరు టక టకా కొట్టుకుపోతున్నది. “సబ్బు” లందరూ తదేక ధ్యానంతో రాస్తున్నారు. వాళ్ళముందర తర్జుమా కావల సిన తెలిగ్రాముల బొత్తులున్నాయి.

కెలాసం విసుక్కుంటూ రాస్తున్నాడు. తనబల్ల మీదికి వచ్చిన తెలిగ్రాములన్నీ ఒకసారి చూసుకున్నాడు. ఒక్కతైనా “మంచి తెలిగ్రాం లేదు “మంచి” తెలిగ్రాం అనేదానికి ప్రత్యేకమైన నిర్వచనంలేదు. ఒక్కోరోజు కెలాసం యూరపుదేశాల చెల్లింపు సమస్యలో గురించి ఎంతో ఆసక్తితో రాస్తాడు. ఒక్కోనాడు చక్కని కథలాటి తెలిగ్రాం వచ్చినా విసుక్కుంటాడు.

కెలాసం రాసే “మూడ్”లో ఉండేదీ లేనిదీ నిర్ణయించేవి ఏవో ఎవరూ చెప్పలేదు. అతనిమీద సంఖ్యా జ్యోతిషం పనిచేస్తుంది. అనగా తారీఖుల ప్రభావం జాస్తిగా ఉంటుంది. 20కి పైబడిన తేదీ సంఖ్యలు కెలాసం “మూడ్” కు అనుకూలంగా ఉండవు. ఇంటిదగ్గర భార్య చేసిపెట్టిన వంటకాల ప్రభావమూ, ఆఫీసుకు వచ్చేటప్పుడు బస్సు

స్తాండు దగ్గర ఎండ్లో నిలబడే విఘడియల సాఖ్యాక్రభా
వమూ కెలా సంమీద బలంగా ఉంటాయి.

పుల్ గ్రాములు తిరగేసేటప్పుడే కెలాసం ఒక్కొక్క
దానిమీదా ఒక్కొక్క ప్రత్యేక విమర్శ విసిగాడు. ఇండొ
నేషియాలో అల్లరి. వాళ్ళకు స్వాతంత్ర్యం అరగటంలేదు.
అంజేకావాలి (వెధవలకు)... మలయాలో జ్వరన్యవాదుల
మీద గాంబులవరం. నల్లులమీద డి డి టీ కొటినేషు.
అందులో విషం ఉండటం. నల్లులు హాయిగా డి డి టీ తినేసి
మరిన్ని పిల్లల్ని పెడతున్నాయి. కొంపనిండా నల్లులపుట్టలు.
షెల్లాగూ నిరసానివ్వవు. ... డిన్ ఎవిసన్ చెనాను ఉద్ధ
రించాను, ఆసియాను ఉద్ధరిస్తాట ! ఈ అమెరికా కమ్యూన్
నిజంనుంచి ఆసియాను ఉద్ధరిస్తుం దుకువటంకన్న బుద్ధి
తక్కువ మరొకటిలేదు. నిజంగా డి డి టీ తినేనల్లులకూ ఈ
కమ్యూనిస్టులకూ ఏమీ తేడాలేదు...

కెలాసం రాయటం మానేసి తలవై తి చూశాడు.
కెమోక్రసీని ఉద్ధరించే సత్యనారాయణా, కమ్యూనిజమును
ఉద్ధరించే భగవాన్లు చర్చ ప్రారంభించారు. అది రోజూ
ఉండే చర్చే భగవాన్లు రష్యామీద ఈగవాలనివ్వడు. సత్య
నారాయణ రష్యాపేరు చెబితే పంచాంగం విప్పుతాడు.

“అసలు రహస్యం ఒక్కడికీ తెలీదు. రష్యా అమె
రికా కలిసి మిగిలిన దేశాల్ని యుద్ధంలో ముగచటానికి
చూస్తున్నారు. అందుకే నెహ్రూ ఎఱూ చేరలేదు” అనుకు
న్నాడు కెలాసం.

ఎవరూ గ్రహించలేని సత్యాలు తెలుసుకుని ఎవ్వ

నికీ చెప్పకుండా ఉండటంలో గొప్ప ఆనందం ఉంది. ఆ ఆనందం కెలాసానికి రోజూ లభిస్తుంది.

“నువుపోయి రమ్యావెళ్ళి మాసివచ్చావు గామాలు” అన్నాడు సత్యనారాయణ.

“చూస్తేనే తెలియక్కరేదు. బుద్ధి ఉంటే అన్నీ తెలుస్తాయి” అన్నాడు భగవానుడు.

“అవును! నీ ఒక్కడికే పెట్టాను మరి దేవుడు ప్రపంచంలో ఉన్న బుద్ధంతా” అన్నాడు సత్యనారాయణ.

“పోనివ్వండయ్యా,” అన్నాడు శివరావు.

కెలాసం తిరిగి తలవంచుకు రాసుకోబోతుండగా తెలిగ్రాపు బంట్రోతు ఏదో తెలిగ్రాం వెచ్చి కెలాసం ముందు పెట్టాడు.

“అవతల ఆ బల్లదగిర ఇయ్యి” అన్నాడు కెలాసం. అమెరికా వెళ్ళి లియాఖతాలీఖాన్ పేలే అవానులూ చవాకులూ రాయటం చాలక తెలిగ్రాములకు సంతకా లేవదు పెనుతూ గూచుంటాడు?”

“సుబ్రహ్మణ్యంగానూ, డినాండుకు తెలుగేమిటి?” అని అడిగాడు పార్వతీశం.

“ఫైదుగో ఉంచటంకాదూ?” అన్నాడు సుబ్రహ్మణ్యం.

ఎవరో నవ్వారు.

“డినాండుంటే ఫైదులో ఉంచటం మేమిటయ్యా?”

“డినాండు, అని రాయవయ్యా దేవుడా?” అని ఇంకొకరు అందుకున్నారు.

“ఓహో, డిమాండా? నేనింకా రిమాండేమో అనుకున్నా, నిన్న ఇట్లాగే చిత్రం జరిగింది. నేనేమన్నానంటే-”

“అబ్బాయ్, ‘కోరికా’ అని రాసిపారెయ్యి. అంత కన్న మంచిమాట ఏ డిష్నరీలోనూ దొరకదు” అన్నారు మరొకరు

“రిక్వెస్టుంటే కోరికగాని డిమాండంటే కోరికేమిటి? దబాయంపు, అని రాయనా?”

“ఏదో రాయదల్చుకున్నవాడివి రాయక అందర్నీ చంపుతా వెందుకూ?”

మళ్ళీస దుమణిగింది. కైలాసం లియాఖతాలీ “అభిభాషణ” దగ్గరికి తిరిగివచ్చాడు. ఇస్లామంటే డెమోక్రసీయే నంటున్నాడు లియాఖతాలీ.

“ఈ ఫ్రెంచివేర్లు ఎట్లా రాయాలో మనకు తెలివదే. ఏమండి, దీక్షితులుగానూ, పి-వి-జి-ఎన్-ఓ-ఎన్ ఏమనాలి?”

“పాన్యూ అనాలి.”

“నే చచ్చినా అన్ను.”

“పిగ్నాన్ అని రాయండి.”

“ఆమాటన్నారు బాగుంది”

“ఈ దీక్షితులుగారొకడు సోగైనాడు మా ప్రాణానికి,” అనుకున్నాడు కైలాసం, “సోయెకర్నో అనకూడదట! సుకర్నో అనాలిట! సుదర్బనో, సుమిత్రో అనాలిట! సోయెకర్నో అని రాస్తే అచ్చుపడదు కామాలు, అన్నీ వేషాలు!”

లియాఖతాలీ “అభిభాషణ అయే సరికే పుణ్యకాలం వెళ్ళేట్టుంది. ఇంకా ఎచిసిన్ ఉద్దాటనా. మలయాలో కమ్యూనిస్టుల కిరాతక కృత్యాలూ, అదేదో రైలుప్రమాదమూ అట్లానే వున్నాయి.

“కెలాసంగానూ, లియాకతాలీని నమ్మరైజు చెయ్యటంలా? కొద్దిలో ముగించక పోయినారా?”

కెలాసానికి చాలా దుఃఖం వచ్చింది. కొద్దిలో ముగించాలని తెలిస్తే కెలాసం ఎప్పుడో పూర్తిచేసి ఉండును.

“ఔలిప్రింటరు అరగంటనుంచీ కొట్టటంలేదు. ఏం జరిగిందో కాస్త కనుక్కుంటారా ఏమిటి?”

కెలాసం ఎగిరి గంతేసిలేచి ఔలిఫోను దగ్గరికి వెళ్ళాడు.

“ఏమండీ? మెషీన్ ఆడటంలేదా? ఫైవ్ మినిట్స్ కిందకూడా క్రీడ్ చేస్తూ ఉన్నామే?...మా మెకానిక్ తో కాపీలు పంపుతాం లెండి” అన్నది రిసీవర్.

“సెమీ అఫిషియల్ ఆంకే ఏం రాయాలి?”

“అర్థ ప్రభుత్వ—”

“అర్థ ప్రభుత్వా? వ్యర్థ ప్రభుత్వా?”

“అయితే నాకు తెలీదు”

“నీకే కాదు, మహామహావాళ్ళకు తెలీదు.”

“అది సరేగాని ఎక్స్ చేంజుకు ఏమిటోయ్?”

“మారకం.”

“ఎవరి మారకం?”

“మారకం కాదులేవయ్యా, వినిమయమని రాయి.”

“వినిమయమంటే ఖర్చుచెయ్యటం కాదుటండీ?”

“అది వినియోగం.”

“వినిమయమేమిటి? వినియోగమేమిటి? రెండూ ఒకటే”

“కాదులే, ఊర్సుకో.”

“వినిమయమంటే మారకం వేసుకోవటమేలే. ఖర్చు చెయ్యటంకాదు.”

“ఖర్చు చెయ్యటానికి వినిమయమని రాస్తున్నానే?”

“ఇక ఎప్పుడూ రాయబోక!”

ఔలిఫోను మోగింది.

కెలాసం లియాఖతాలీని తప్పించు కోవటానికి లేచి ఔలిఫోను దగ్గరికి వెళ్ళి రిసీవవ రెత్తాడు. రాయిటర్సు ఆఫీసు వాళ్ళు.

“మెషీన్ పని చేస్తున్నదా?”

“లేదే.”

“లెకా ట్రబులేమో కనుక్కు-ంటాం. మెకానిక్ వచ్చాడా?”

“రాలేదు.”

“కాపీలు శాచ్చాడా?”

“మెకానిక్ రాలేదు” అని అరిచాడు కెలాసం.

“అట్లా చెప్పరాదా? ఎందుకు కోపం చేసుకొంటారు?” అని మందలించింది రిసీవరు.

“కెలాసంగానూ, రైలు ప్రమాదంమీద స్టేట్మెంటు

వచ్చింది. మిగిలినవి మానేసి అది కాస్తరాయండి, ఇదిగో ట్టేట్టుంటు”

మళ్ళీ సంభాషణ ఆరంభమయింది.

“ఈ విధంగా రైళ్ళు పడగొట్టే కమ్యూనిస్టులు ఉన్న కాస్త మర్యాదా పోగొట్టుకున్నారు”

“ఇది కమ్యూనిస్టులపనే! హరివీళ్ళకడుపుడకా!... ఇంకా మీకేమన్నా సందేహమా ఏమిటి?”

“ఎంతమందిని పొట్టన పెట్టుకున్నారో.”

“ఇదే విప్లవం!”

ఇటువంటి పనులు చేసినా కమ్యూనిస్టులను వెనకేసు కొచ్చేవాళ్ళున్నారు. అందుకనుకోవాలి.”

“భగవాన్లూ! చూశావా ఎట్లా అంటున్నారో? చూస్తావేం?”

“నన్నేం చెయ్యమన్నావు?”

“కమ్యూనిస్టులు రైళ్ళు పడగొడుతున్నారుట.”

“పడగొట్టని. విచారణ జరిపి శిక్షించేవాళ్ళులేరూ?”

“అట్లా జారిపోతావేం?”

“జారేందు కేముంది? కొందరికి చూడకుండానే వార్తలు తెలుస్తాయి. దాని కెవరేంచేస్తారు?”

“రైళ్ళు పడగొట్టే వాళ్ళింకెవరూ లేరని మాకు ఆపాటి తెలుసులే. కాస్త మాకూ ఆమాత్రం ఊహించే శక్తిఉంది, దాం దుంపతెగ ఎంత ఇదయినా!” అన్నాడు సత్యనారాయణ.

“ఆ శక్తి ఎవరుమటుకువారు తనుకుండటం అగం
చేసుకోగలరుగాని ఇంకొకరికుండటం అర్థం చేసుకోలేదు.
అక్కడే చిక్కొచ్చేది’ అన్నాడు భగవానుడు.

“అయితే కమ్యూనిస్టులు రైళ్ళు పడగొట్టటం లేదంటావు?”

“నేనేమీ అనలేదు. ఎవరు పడగొట్టారున్నదీ ఎప్పటికైనా తెలియదా అంటాను.”

ఆ వాదన అంతటితో ఆగిపోయింది.

కెలాసానికి క్షణక్షణానికి విసుగు జాస్తి అవుతున్నది. అతను అయిదు నిమిషాలలోపల రెండుసార్లు గడియారం కేసిచూసి, “ఈమధ్య అయిదు నిమిషాలేనా అయింది? లేక గడియారం ఆగిపోయిందా!” అని ఆశ్చర్యపడ్డాడు.

మెకానిక్ వచ్చాడు, కాపీలతో.

“ఎటువంటి సమయంలో మెషీను చెడిపోయిందో!..
కెలాసంగానూ, మిగిలినవన్నీ ఆపేసి నెహ్రూ సీకీస్ తీసుకోండి.”

“నెహ్రూ ఉపన్యాసమా?”

“అవును. ఇవాళ అదే స్త్రీమరు.

అంతవరకూ సగం చచ్చినట్టున్న కెలాసం ఒంట్లోకి ఎక్కడలేని శక్తి వచ్చింది.

నెహ్రూ ఉపన్యాసం అయిదుభాగాలు చేతికొచ్చాయి. కెలాసం వాటిని ముందేసుకుని ఏకధాటిగా రాయటం మొదలుపెట్టాడు. చుట్టుపక్కల ఏంజరుగుతున్నదీ

కైలాసానికి తెలీదు. మెషీను ఎప్పుడు బాగయిందీ తెలీదు. నెహ్రూ సీరీస్ మరి మూడుభాగాల కాపీలు ఎప్పుడు ఎవరు తెచ్చాడో తెలీదు. నెహ్రూ తొమ్మిదో భాగంనుంచీ మెషీనుమీది కాగితాలే వచ్చాయి. రెండు గంటలలోపుగా మూడు కాలముల తరుమా లాగి అవతల పా రేశాడు కైలాసం.

*

*

*

“ఏమేవ్? పేపరు చూశావా? ఇవాళ స్ట్రీమరు హెడ్ తెను మనదే! ఎట్లా రాశాననుకున్నావు? శరపరంపరే ననుకో,” అన్నాడు కైలాసం మహోల్లాసంతో.

“ఏం స్ట్రీమరో? ఈపూట కూ రేదొరకలేదు. పొద్దున కూడా పాపం, మీకు తిండి సరిగా అమరలేదు. ఈపూటేం తింటారో నా కర్ణంకాలా!” అన్నది భార్య,

“ఏ కందిపచ్చడో చేసి, ఇంతచారు పెట్టవే. అంత కంటే ఏం కావాలి?” అన్నాడు కైలాసం, ఎంత అణచినా అణగని ఉత్సాహంతో.